

SLOVENSKI NAROD

Ljubljana vsak dan popoldne, izvzemši dedelje in praznike — inserati do 50 petih vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inserati petih vrst Din 4. — Popust po dogovoru, inseratu davek posebej — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.— za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 6
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvorni 101. Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Preosnova bolgarske vlade:

Bolgarija na poti v avtoritativen režim?

Delna kriza vlade zaradi nesoglasij med vojnim in notranjim ministrom, ki hoče pri bližnjih volitvah izločiti vse bivše stranke in politike — Delna preosnova vlade predstavlja le začasno rešitev nastale krize

Sofija, 25. jan. br. Včeraj je bila do celi nepričakovano izvršena preosnova vlade. Le malo je manjkalo, da ni prišlo do ostavke celotne vlade in do izbruhu težke notranje politične krize. Že dalje časa se je govorilo, da so nastala v vladi sami velika nesoglasja, vendar pa so se doslej vse take vesti uradno demantirale. Včeraj pa so našle svojo potrditev v ostavki vojnega ministra generala Lukova in notranjega ministra Krasnovskega.

Kakor se sedaj doznavata, je obstajalo med obema že dalje časa nesoglasje v zvezi s pripravami za volitve v Srbiji. General Lukov se je zavzemal za obnovo resnične parlamentarne demokracije, dočim je bil notranji minister Krasnovski mnenja, da čas za to še ni prišel, temveč da je potrebona še primerna prehodna doba. Zato je zahteval, da se pri bližnjih volitvah vpliv političnih strank še primoč omeji, zlasti pa je bil mnenja, da se mora vsem bivšim političnim strankam in njihovim voditeljem onemogočiti vsak vpliv na volilce. V tem pogledu je bil general Lukov popolnoma nasprotnega mnenja in je smatral, da je za obnovo parlamentarne demokracije nujno potrebno, da se napram bivšim političnim strankam postopa skrajno tole-

rantno, da pride tako čimprej do notranjega pomirjenja in plodonosnega sodelovanja vseh strank za koristi naroda in države. Del ministrov se je solidariziral z vojnem ministrom, drugi del pa z notranjim ministrom, dočim je predsednik vlade skušal posredovati med obema skupinama, da bi tako preprečil izbruh krize.

Njegova prizadavanja pa so ostala brezuspešna. Včeraj je prišlo do preloma, ko je notranji minister zagrozil, da bo vse bivše politične voditelje za dobo volilne agitacije interniral. Temu se je vojni minister general Lukov uprl v podal ostavko. Zapisal je za avdijenco pri kralju, kateremu je obrazložil svoje stališče, ki ga tudi na željo kralja ni hotel spremeni. Iz istega razloga je nato podal ostavko tudi notranji minister Krasnovski. Z generalom Lukovim sta se solidarizirala tudi pravosodni in trgovinski minister, ki sta zahtevala odstop notranjega ministra.

Na predlog ministrskega predsednika je kralj obe ostavki sprejel. Že se je napovedovalo, da bo cela vlada podala ostavko, vendar pa je bila zaradi notranjega in zunanjega političnega

položaja izvedena samo preosnova. Za vojnega ministra je kralj imenoval sedanega poveljnika garnizije v Plevnu generala Teodosija Daskalova, za notranjega ministra dosednjega pravstvenega ministra Nikolaja Nikolajevića, za prosvetnega ministra pa univ. prof. Maneva.

V političnih krogih te sprememb je zelo komentirajo in smatrajo, da so izraz zakulisne borbe med strujo, ki se ogreva za obnovo resnične demokracije in strujo, ki se ogreva za uvedbo maskiranega avtoritarnega režima. Izgleda, da je začenrat zmagača ta struja. V ostalem pa sodijo, da pomeni izvedena preosnova vlade le začasno rešitev latentne krize.

Tudi trgovinski minister odstopil

Sofija, 25. jan. Trgovinski minister Dimitrij Barov, ki je v vladi Kjoseivanova zastopal iste nazore glede notranje politike, kakor bivši minister general Lukov, je danes odstopil. Po sprejemu njegove pismene ostavke, se je predsednik vlade Kjoseivanov odpeljal na dvor, kjer ga je sprejel kralj Boris v avdijenci.

Baje misli tudi pravosodni minister Ognjenov odstopiti. Izpraznjeno mesto trgo-

vinskega ministra bodo skušali zaseseti brez širše rekonstrukcije vlade. Zdi se, da pride na mesto odstopivšega ministra Barova inž. Todor Gubidelnikov. Če bi odstopil tudi pravosodni minister, ni izključeno, da bo predsednik Kjoseivanov podal ostavko vse vlade.

Priprave za volitve

Sofija, 25. jan. t. Priprave za parlamentarne volitve se nadaljujejo z veliko vremena. V Sofiji so že nekaj dni zbrani vsi oblastni direktorji, ki se pod vodstvom notranjega ministra posvetujejo o organizaciji reda po državi in volitev na terenu. Provečevali so tudi vprašanje kandidatur, ki so osebne ter v nobeni zvezi s kakšnim političnim pokretom. Stevilo kandidatov je že zelo veliko in narašča dan za dan. V plovdivski oblasti, kjer bo izvoljenih 22 načinodobnih poslanecov, je desetje prijavljenih že 80 kandidatov. V sofijski oblasti je njihovo zastopalo načinodobno že na 160. Pravijo, da se bo do zaključka prijavnega roka priglasilo samo v plovdivski oblasti okrog 500 kandidatov. Splošno računajo, da bo za vsako poslansko mesto kandidiralo po 15 do 20 ljudi, tako da bo za te volitve nastopilo skupno okrog 3.000 kandidatov.

V resnicu je zamirjanje za parlamentarne volitve izredno veliko le po mestih in po tržih, zlasti v Sofiji, Plovdivu, Samunu in drugori, na deželi pa se ljudje ne menjijo mnogo za politična vprašanja.

ČSR ne bo priznala generala Franca Izpopolnila bo samo svoje konzulate v Španiji

Praga, 25. jan. AA. Več listov je objavljeno, da misli včasih imenovati diplomatskega zastopnika pri vladni generalu Franca. Uradno pa izjavlja, da ne gre za diplomatskega zastopnika in tudi general Franca ne bo poslati v Prago svojega diplomatskega zastopnika. Gre samo za izpopolnitve českoslovaških konzulatov, ki so na čezmju nacionalistične Španije.

Pomorska bitka

Perpignan, 25. jan. AA. Nacionalistični križarki »Canaries« in »Almirante Cervera« sta včeraj popoldne v spremstvu dveh ruskih križarkib ob obali. Zelo visoko pa jih je spremjal osem nacionalističnih letal. Svoje je francoska torpedovka »132« plula vzdolj francoske obale in tedaj se so zopet pojavile omenjene španske vojne ladje in plute proti francoski obali. Nato je prilejelo neko leto srebrne barve in vrglo bombe, od katerih sta dve padli 200 m proč od francoske torpedovke. Nato so se na-

cionalistične vojne ladje zavile v gost dim in s polno paro odplute, medtem ko so tri letala metalna na njih bombe. To nejasno bitko, ki trajala nad 30 minut, so lahko z obale opazovali prebivalci Cerbere.

Bombardiranje mest

Salamanca, 24. januarja. AA. V poučenih krogih trde, da so neresnična poročila, da bi bil zadnji napad rdečih letal na Salamanco terjal 225 smrtnih žrtv. Rdeča letala so očitno merila na letališču in na železniško postajo. Pet bomb je prilejelo bližu trga Major Neka hiša se je podrla, druge so pa budo poškodovane. Osem ljudi je bilo ubitih, 34 jih je pa ranjenih. Druge bombe so priletele zunanj mesta; postaje, letališča in Grand-hotelu bombe niso zaledele.

Bilbao, 24. jan. AA. Včeraj so rdeča španska letala napadla odprto mesto Avilo. Bombe so terjale več človeških žrtv. Kotliko, še ni ugotovljeno.

Sestanek Eden-Delbos v Parizu Skupen nastop Francije in Anglije v Ženevi

London, 25. jan. Na včerajšnji seji angleške vlade, ki je trajala 55 minut, se je govorilo največ o zunanj politiki, posebno pa o navodilih, ki jih je dobil Eden za svoja posvetovanja na zasedanju sveta DN v Ženevi. Govorilo se je tudi o vsebinah razgovorov, ki jih bo imel Eden v Parizu s francoskim zunanjim ministrom Delbosom.

Kakor izvle Reuterjev dopisnik, ni verjetno, da bi Anglia in Francija podali sedaj kako skupno izjavilo o reformah v DN. S tem vprašanjem se peča poseben odbor pri DN in zato je treba počakati na to,

kaj bo sklenil ta odbor. Na seji so govorili tudi o razvoju španske državljanske vojne, o vprašanju Sandžaka in Aleksandrette, o Abesiniji in priznanju italijanskega kralja za etiopskega cesarja. Nazadnje so še govorili o razvoju spora na Dalnjem vzhodu. Vsa ta vprašanja so bila razrisčena v zvezi z bližnjim sestankom sveta DN.

Eden bo prišel v Pariz danes popoldne. Sestal se bo s Chautempom in Delbosom na včerajšnji v zunanjem ministru. Eden in Delbos odpotujeta zvečer skupaj v Ženevo.

Zopet močan potres na Japonskem

Tokio, 25. jan. Snoči so občutili zopet močan potres v pokrajini Skob in Makajama na zahodnem Japonskem. Podrobnosti še niso znane.

Vlom pri Baldwinu

London, 24. jan. Policijsko živahnno zasleduje neznanega tatu, ki je prejšnjo noč vdri v vilo blivšega predsednika angleške vlade Baldwinu, in mu odnesel iz njegove poveznične zbirke več redkih in dragih stvari.

Italijansčina na bolgarskih srednjih šolah

Sofija, 25. jan. Vlada je izdala uredno obveznem pouku italijansčine na vseh bolgarskih srednjih šolah. Italijansčina je na ta način izenačena s francoščino in nemščino.

Proučevanje nemških kolonijskih zahtev

London, 25. jan. o. V Londonu je bilo ustanovljeno posebno strokovno poverjenstvo, ki so ga pridelili ministrstvu za kolonije in ki sedaj proučuje vprašanje, kako naj bi se izvedla pogajanja z Nemčijo glede vrnitve nekdanjih njenih kolonij. Poverjenstvo se bo skušalo sporazumeti tudi z zastopniki angleških dominijonov in kolonij, kolikor so jim bile v smislu versajske pogodbe nemške kolonije priključene. Londonski politični krogi zatrjujejo, da je to poverjenstvo sedaj zelo pospešilo svoje delo, ker se bo ob priliku že napovedanih pogajanj z Nemčijo oficilno načelo tudi to vprašanje.

ŠIRITE
n a r o c a j t e
»Slovenski Narod!«

Evropski mirovni pakt za 20 let Nova pobuda angleškega ministrskega predsednika za ublažitev mednarodne napetosti

LONDON, 25. jan. br. »Sunday Chronicle« objavlja v senzacionalni obliki vest, da namerava angleški ministrski predsednik Chamberlain meseca junija sklicati konferenco zastopnikov vseh vodilnih držav, predvsem Anglije, Francije, Italije, Nemčije in Belgije. Naloge te konference bi bila, v zvezi s predlogi Van Zeelandu prouči vse vročke sedanja mednarodne skoraj že blazno oboroževalno tekmovanje, ki požira ogromne vseote. Denar, ki gre sedaj za oboroževanje, naj bi se uporabil za sanacijo gospodarskih prilik in za poživljenje medsebojne izmenjave blaga.

Jože Urbanč pred sodniki Nekaj svojih zločinov priznava, druge pa taji — Kako so ga ulovili

Novo mesto, 25. januarja. Pred novomeškim kazenskim senatom otkrila se je, da mu preseduje sestranka, ki mu je včasih sklonila na vrt, preščel ograjo in pobegnil. Iz Niša je prišel domov v Mrtvico deloma z vlakom, deloma pa v 16 dneh. Najprej je vzlomil pri Antonu Žabkarju, posestnikovemu sinu, in Mrvič, občini Leskovec, kjer je živel.

Otočnica pravi, da je bil Urbanč zaradi vedenja po § 314 že večkrat obsojen na kazneni strogega zapora in dvakrat zaradi tatvine po § 316 k. z. Po pobegu iz niške kaznihičice, kjer bi moral presesti 25 let robije, je Urbanč takoj ko se je priklatil v svoji domači kraji, lani 22. oktobra vlomlil pri posestniku Antonu Žabkarju v Križevcu in mu ukradel 3 suknjice, zametaste hlaščice in klubov v vrednosti 520 din. V hiso je prišel tako, da je razbil okno in zlezel v vroči. V noči od 23. na 24. oktobra pa je posestnik Janezu Kosovanu v Jelsah ukradel 27.000 din gotovine, njegovih hčerk 50 din. sinu Vinku pa uro z verižico v vrednosti 300 din. 5. novembra je na svojem domu napadel z zaprtim nožem brata Franceta, in ženo Ano, ki jima je prizadel več hudih poškodb. Obenem je razbil ogledalo, visečo svetilko in 15 šip ter je tako povzročil 3000 din škode.

S tem je zakril dvakrat zločinstvo zoper imovino in 2 prestopka zoper življenje in telo.

Pri razpravi je Urbanč priznal tatvino pri Žabkarju in da je poškodoval bratovo hišo in njenovo imetje, oddločno pa je zanikal, da bi bil vlomlil pri Kosovanu, češ da mu to ni bilo potrebno, ker je imel v Krakovskem gozdu skritih 6000 din v vlomu pri Kosovanu leta 1934. Ko mu je ukradel 14.000 din. Denar je skril v steklenico in ga zavzel.

Toda kosovski so učen zločinca vedno zasledovali, a se jim je znašlo spremno umikati. 13. novembra so ga zasledili na domu posestnika Kvartuha v Pošteni vas. Ker je bio bezhal, so streličali na njim in ga zadeli v desno nogo. Bil je hudo ranjen in je močno krvavel, vendar se je spet izmaznil orožnikom. Skril se je v mrtvačnici v Bašči vesi, kjer je včasih dan ležal med kristiani. Od tam pa se je spazil po vseh stihih do posestnika Antona Kosca na Pristavi, kjer so ga orožniki 18. novembra izselili na konzolci in ga prepeljali v zapore novomeškega sodišča.

Pri razpravi je Urbanč priznal tatvino pri Žabkarju in da je poškodoval bratovo hišo in njenovo imetje, oddločno pa je zanikal, da bi bil vlomlil pri Kosovanu, češ da mu to ni bilo potrebno, ker je imel v Krakovskem gozdu skritih 6000 din v vlomu pri Kosovanu leta 1934. Ko mu je ukradel 14.000 din. Denar je skril v steklenico in ga zavzel.

Toda orožniki so ugotovili, da je Urbanč vlomlil tudi pri Kosovanu, kajti na ilovnatih tleh blizu hiše so se poznali obititi gumičasti čevljevi, kateri je nosil Urbanč.

In sled je vodila proti Kalecom in Naklu, kjer je bil Urbanč iste noči okrog pol treh zjutraj pri Jozefu Liparjevi. Tudi tam so se poznale stopinje njenih čevljev.

Pri bratu je razbijal zaradi tega, ker so si prizvili svetilko in ogledalo, kar je bilo last sestre Alojzije. Franceta in ženo pa je pretenil zato, ker sta grdo ravnala z materjo, ki je umrla lani v juliju. Razprava se nadaljuje.

Borzna poročila.

Curij, 25. jan. Beograd 10, Pariz 14.375, London 21.62875, Newyork 432.75, Bruselj 73.15, Milan 22.76, Amsterdam 241.175, Berlin 174.30, Dunaj 81.20, Praga 15.19, Varšava 82, Bukarešta 3.25.

Politični objavni list

Zanimive ugotovitve dekana Škerbeca

Dekan kranjski Matija Škerbec je v svojem glasilu »Gorenjci« obš

Kino Sloga

Danes premiera velikega glasbenega filma:
Bal v Metropolu

Glavne vloge v tem filmu imajo prominentni filmski umetniki: Viktorija v. Balasko, Heinz v. Cleva, Heinrich George, Hilde Weismar. — Ljubezen, bolečina, žalost in sreča so mojstrsko podani v tem filmu! — Predstave ob 16., 19.15 in 21.15 uri!

Razstava idejnih osnutkov

Vojaško pokopališče in otroško zavetišče

Ljubljana, 25. januarja.

Včeraj je bila kondančna razstava idejnih osnutkov za spomenik vojnemu žrtvam in za otroško zavetišče v Ljubljani. Natačaj je razpisala mestna občina v drugi polovici oktobra, rok za vlaganje osnutkov na mesem poglavarstvu je pa bil določen do 10. decembra. Rok je bil najbrž prekratki, da bi se tečaja lahko udeležili še nekatere arhitekti, ki ne morejo večega časa posvetiti samo risanju svojih osnutkov. Ko je žirija končala svoje delo (estavljali so jo med drugimi: župan, načelnik lokalno političnega odseka mest. kulturnega o.d., mestni arhitekt itd.), je mestno poglavarstvo prideločilo razstavo osnutkov v Jakopičevem paviljonu. Razstava je bila zanimiva predvsem zato, ker so na njej obiskovalci lahko presegli osnutke in rezultate presojanja ocenjevalnega odbora. Ne moremo pa reči, da je razstava pokazala visoko ustvarjalno sposobnost naših arhitektov in inženjerjev, kljub številnostni projektov. Razstavljenih je bilo 10 idejnih osnutkov vojaške grobnice in 15 osnutkov otroškega zavetišča.

O potrebi dostopnega spomenika ter o uredivitvi vojaškega pokopališča pri Sv. Križu ne kobilice. Tudi o načrtih za vojaško grobnoico je časopisje že pisalo pred leti. Znan je prof. Plečnikov načrt. Pravilno je, da je bil razpisani notežaj za delo, ki jih namenava finančirati mestna občina. In veseliti nas mora, če bo mestno poglavarstvo v resnicu uvedlo prakso, da bo javnost lahko nadzorovala svobodno tekmovanje naših arhitektov in inženjerjev ter da bo svobodno tekmovanje sploh omogočeno in ne več prepričeno z monopolom. Po misleku imamo samo proti prekratkemu roku za vlaganje osnutkov. Natačaj za idejni osnutek vojaške grobnoice se je udeležilo le 15 arhitektov odnosno kiparjev, a 5 osnutkov je ocenjevalna komisija takoj izločila, češ da niso ustrezaли predpisanim pogojem. Na razstavi je bilo 10 osnutekov, ki pa niso posebno navdušili obiskovalcev. Upoštevati je treba, da so razstava obiskovalci predvsem ljudje, ki jim ni poslem tudi bodisi arhitektura stavbarstvo ali kinarstvo in že torej njihova presega tudi odločna za kvaliteto osnutkov. (Razstava je obiskalo okrog 770 ljudi). Ce hi ne urostevali, da je bil rok za izgotovitev načrtov kratek, bi lahko rekli, da naši arhitekti niso pokazali posebnega zanimanja za načrti.

Osnutki vojaške grobnoice s celotno uredivitijo vojaškega pokopališča niso v splošnem pokazali, kar bi od njih prizadalo: monumentalnosti nismo mnogo odkrili v njih. Nekateri obiskovalci je razčaral tudí osnutek, ki mu je bila oddeljena trija nagrada. S tem seveda ni redno, da je osnutek slab; morda je napaka le v tem, da projektant ni pokazal dovolj dobro risarsko grobnoico. V perspektivi je ta grobnoico v resnicu nekoliko podobna amfiteatru ali stražnemu stolpu. Samo po sebi se razume, da so rezultati presegle odvisni v veliki meri od ocenjevalnega odbora — s tem

namenavamo reči, da žirija ni bila objektivna — ter da bi niti dve žiriji ne presejali enako. Zato so se pač mnjenja obiskovalcev in žirije v mestnem razhajala. Tako so se n. pr. mnogi ogrevali za osnutek »Pax«, pa tudi projekt »3579« je bil precej pohvale, čeprav nista bila nagrjena niti s tretjo nagrado. »Pax« učinkuje s svojo enostavnostjo: ocenjevalni odbor je zavrnil osnutek, češ da projektna grobnoico ni podobna grobniči. Vprašanje je seveda, ali so predpisi, ki bi določali dovolj točno kakšno predloge je najnajbolj podobno grobniči in kakšno ne. Zanimalo je, da je mende samo en projektant (osnutek 1418) računal s spomenikom judenskih žrtev (z »Jamezem«), ki je eden najnajbolj spomenikov v Ljubljani. Ne vedemo, da se s tem spomenikom računali tudi v razpisu, ugotovimo pa lahko z zanesljivo vstojo, da ne nobenem imel nagrjenih osnutkov ni zarisanega, odnosno označenega stara spomenik.

Prvo načrto za osnutek grobničice je prejel Edv. Ravnikar (4000 din.), drugo ing. arch. M. Tepina (3000) in tretjo J. Trenz in V. Kopač. Projektant, ki je prejel drugo nagrado, je hotel v grobničici pokazati že na zunanj, da je »poslednji, tom slove skih valakov« in to je zato oblikoval kot dvokapnico, ki je značilna za kmečke hiše. Toda žirija se izrahuje prostora, ni zdebla dovolj ekonomična. Aproksimativni proračuni za grobničico so povprečno giblji pri vseh osnutkih od 360.000 do 400.000 din.

Vedno zanimanje so projektanti pokazali za otroško zavetišče, ki ga mestna občina nemerava zidati v Trnovcu ob Cesti v mestni log, kjer je precej motiven svet. Za zavetišče namenjavajo žrtvovati okrog poldrug milijon din. Nekateri osnutek, ki pa k sedišču niso bili nagrajeni, so bili bolj po obni kasarnam kakor otroškemu zavetišču. Eksperimentov je bilo mnogo. Zanimalo je, da so si nekateri projektanti neli hvalnice v tehničnem opisu (to smo opazili pri osnutek grobničico). Nekaj osnutek je bilo po fazi podobno modernim slovenskim cerkvam ali samostanom. Priznati je treba, da sta projektanta, ki jima je bila prisvojena prva nagrada (projekt pol. geslom »2206«) dobro proučili zahteva otroškega zavetišča in je bilo z njim osnutek zadovoljna tudi večina obiskovalcev, ker se je bilo težko odločiti med tem in projektem, ki je dobil drugo nagrado. Prva nagrada je bila prisvojena ing. arch. O. Gaspariju in T. Struklju (800 din.), druga ing. arch. V. Glanzu (6000), tretjo nagrado so na razdelili na tri enake dele za odkrite trije projekti. Med njimi je osnutek (priči odkup) ing. arch. H. Husa. Zdaj je že vprašanje, po katerem projektu bodo zidali otroško zavetišče. Ano simpatični proračun za zavetišče po nazajmenju osnutek presegajo povprečno vsoto poldrug milijon din. in sicer znata 6.600.000 din. Razstava je pokazala, da je bila naloga za večino projektantov precej težka. Razumljivo je pač, da se v naših tehnih razmerah ne morejo razviti tudi sposobnosti arhitektov.

Osnečki vojaške grobničice s celotno uredivitijo vojaškega pokopališča niso v splošnem pokazali, kar bi od njih prizadalo: monumentalnosti nismo mnogo odkrili v njih. Nekateri obiskovalci je razčaral tudí osnutek, ki mu je bila oddeljena trija nagrada. S tem seveda ni redno, da je osnutek slab; morda je napaka le v tem, da projektant ni pokazal dovolj dobro risarsko grobničico. V perspektivi je ta grobničica v resnicu nekoliko podobna amfiteatru ali stražnemu stolpu. Samo po sebi se razume, da so rezultati presegle odvisni v veliki meri od ocenjevalnega odbora — s tem

Slavni korziški pevec TINO ROSSI MARINELLA

In njegovih 40 kitaristov
v velikem filmu pesmi in ljubezni

Premiera jutri v KINU MATICA.

Pomen in namen poizkusne šole v Beogradu Predavanje pedagoškega vodje ljubljanske ogledne šole Rudolfa Kobilice v Pedagoškem društvu

Ljubljana, 25. januarja
Ena izmed premnogih kratic, ki skrutojajo označiti razgibanje dobo, v kateri živimo je tudi trditve, da je naša stoletje — stoletje otroka. Čeprav nije realnost tej trditve včasih naravnost v obraz, vendar lahko ugotovimo, da v zadnjih desetletjih zanimanje za vzgojno vprašanja in za otroka vsespolno zelo narašča. Predvsem pa je vprašanje solske reforme našo odzivno zdi tudi v najširših množicah in danes lahko rečemo, da ne gre več samo zato ali smo za ali proti, temveč da smo že tako da dalec ko prihajajo v postev samo še vprašanje kako je borično izvedeni. O nujnosti reforme je prepiran vsak, kdo ima le najnajnji vpogled v sodobna vzgojna vprašanja.

Pri nas smo tudi v tem, kar se tiče solske reforme se dalec za drugimi narodi. Čeprav imamo že dolgo mnogo idealnih pionirjev, ki so uveli v svoje razrede nove metode, smo dobili s strani prosvetne oblasti še septembra 1. 1935 prvo poizkusno ali ogledno šolo v Beogradu, kjer naj bi se preizkušale moderne metode pouka in kjer bi imeli učitelji priliko, da vidi v praksi pouk po novih načelih poučevanja. Organizaciji in o delu v tej soli nam je na sčasnem predavanju Pedagoškega društva poročal pedagoški vodja ljubljanske ogledne šole g. Rudolf Kobilica. Udeležba občinstva je bila izredno velika, kar prita o velikem zanimaju, s katerim zaseduje predvsem naše učiteljstvo razvoj reformnega šolstva pri nas.

Predavatelj nam je nudil lep vpogled v delovanje poizkusne šole v Beogradu, ki naj bi bila vlagla tudi za tiste ogledne šole, ki se ustavljajo po glavnih mestih banovin. Pravilnik predvideva za to šolo isti učni načrt kot za redne osnovne šole in tudi organizacija je popolnoma redna. Ime stalen šolski okoliš in upravitev za administrativne posile poleg tega pa se ima upravitev za pedagoške - didaktične zadeve in podrejena je direktno nastavne-mu odseku v ministrstvu.

Delo v tej soli je mnogostransko. Sem spada vzgajanje in poučevanje v sami soli, propagandistično vzgojeno delo med starši, proučevanje vzgojnih potreb naroda. Iščemo naj se podatki za popravo učnega načrta. Šola ima dalje namen, da pokaže učiteljstvu nove metode in končno vrši tudi nalogo neke reprezentančne šole, ki jo razkazujejo tujim strokovnjakom, ki pridejo v Beograd.

Ožje šolsko delo se razvija predvsem v smerni teoretičnega in praktičnega studija metodoloških in didaktičnih vprašanj. Uspešno se uvaja živiljenjski princip v pouku, posebno v prvem in drugem razredu. Pristavnem pouku spoznajo otroci nek živiljenjski izseki, ki ga potem pri pouku vsestransko izkoristijo. V prvih dveh razredih je popolnoma izvedeno načelo kompletnega pouka, vendar obravnavajo le krajevne letovine enega do dveh tednov. Delovni princip v Beogradu ne pomeni igraskanja, s katerim se ponekod zamenja. Čim bolj skušajo razviti učenčevu samodejavnost, v čim največji meri naj bi se razvile otrokove pozitivne sposobnosti. Tudi razumevanje etičnih vrednot naj bi dobili otroci iz življenja, iz obravnavanega živiljenjskega kompleksa. Otrok mora doživeti vrednote sam, kar pa seveda zahteva pravilno navajanje k učenčevu samodejavnosti. Upoštevajo se tudi religiose vrednote, kar pa se silno utrekočeno zaradi različnih veroizpovedi, ki jih nahajamo v enem in istem razredu. Kar se tiče problema: individualna ali kolektivna vzgoja? gledajo v Beogradu na to, da se čim bolj razvijejo individualne sposobnosti učenčev, da pa ne gre pri tem posameznik preko meja skupinskih interesov.

Učitelstvo skuša vsakega otroka posebej dobro preštudirati. Vsak otrok ima popisnico, ki jo tekom leta izpoljuje učitelj po lastnih opazovanjih in po opazovanjih staršev. Vzporedno s tem gre Studij otrokovskega okoliša, ki je lahko pri posameznih otrokih silno različno. Šola si je zastavila že nalogo, da audi revnejšim

učencem socialno pomoč. Bolje situirani starši kažejo pri tem hvalevredno razumevanje in mnogo naberejo za revnejšo deco. Poizkusna šola v Beogradu vrši tudi propagando za pametno domačo vzgojo. Danes, ko rodinka propada, ko se starši vedno bolj odtegnejo svojemu vzgojnemu poklicu, je sporazumno delo med šolo in domom že posebno važno. Stiki med učiteljstvom in domom se ustvarjajo na roditeljskih sestankih, na poučnih predavajnah za starše itd.

Važna naloga vsake ogledne šole naj bi tudi bila proučevanje potreb posameznih krajev, saj je razumljivo, da ne more isti učni načrt veljati istočasno za neko vas v Bosni, za vasi v Voivodini in za neko poljubno šolo v Ljubljani. Posebno važnost bo imelo tako raziskovanje posebnih potreb okoliša, ki je različen po vsej Škofiji. Končno je važnost ogledne šole v Beogradu tudi v tem, da vrši svojo reprezentativno funkcijo.

Kakor že redeno je služila beografska ogledna šola za ogled oglednim šolam, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Končno je važnost ogledne šole v Beogradu tudi v tem, da vrši svojo reprezentativno funkcijo.

Kakor že redeno je služila beografska ogledna šola za ogled oglednim šolam, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje proti reformam.

Poizkusna šola je namenjena učiteljstvu, ki naj bi dobiti na njej vpogled v praktično izvedljivost modernih didaktičnih načel, saj vladja v tem oziru se velika nejasnost, in sredimo tudi še nasprotovanje prot

Terezini Jenkovi v spomin

Pe pogrebu najplemenitejše Slovanke v Ljubljani

Ljubljana, 25. januarja
»Kak pozivate, Franje Franjevič?«
»Spasivo, Terezina Mihajlova, ocen harašči sem jih odgovoril in izkušal poljubiti roko. Pa se mi ni posrečilo, ker jo je odtegnila in se zasmajala s svojimi velikimi očmi, znacilno strelila svojo glavo in naščalo svoja majhna usta.«

»Ah, vi ste mi všeč, Fran Franjevič! Vselej mi odgovorite: ocen harašči. Saj je res: koliko jih je, ki vedno le javkajo, pa se ne zavedajo, da so sredni v primere z resničnimi bedalki! Jaz jih poznam, načrtuje in načrta, zlasti pa take, ki ne doživijo, se skriva v svoji bedi in poginjanju, ker se stramejo, da bi prostili pomoci.«

Nesteknati se je takože začenjal nain pogovor. V županov predobri. Tam je čakal, da pride na vrsto in da zopeč pravi predmet za one, ki so se sami sramovali prostiti. Tudi po predobrah drugih uradov, ki jih je sledoval in powsod je prosila za druge, nikoli zase.

Po kakšnih potih in stezah je hodila, da bi se vrnula v bivalnik po kakšnih hrlogih, a tudi po sobah nekaj imovitih, zdaj propadlih in stradajočih družin! In je prinašala pomoč. Pomoč v debarju, v oblikah, obutvi, jestvinah. Vtakan je prišla tudi z veselo vestjo, da je našla za bednika zasišček, vsaj za nekaj tednov, spomina za par mesecev, čeprav že le skromne dohodek, včasih pa je dogmatično varovanec celo stalno službo.

Minogo, premnoga solza je videla tedi in jih je otirala z zagrizeno vztrajpostjo, kakšno je sposobno le junaska plenitvena srca. Begala je od pisarnice, trakala na nošča vrata, čakala, premašala ediktoritve, se delala gluho za godnjemanja in steupo za nevojnje, včasih že razjarjene poglede ter se — vratala vedra z novo prošnjo.

Pa mi je pripovedovala vsa srečna o svojih uspehih, o zmagaču svojega prosječenja pri banah, podbanah, županah, direktorjih, predsednikih in tudi pri gospoh. »Moji brezposelniki je vzklikala. »Moji starci in starke! Moji bolniki! Moji sirotki! Pa moji Rusi, Rusi! O bog, koliko jih imam, ki sem jim poslednje upanje! Ne smem jih pustiti, ne morem jih razčarati, ne smem odmehati!«

Ne vem, če se je v nedeljo popoldan zavadal Ljubljana, kako blagordno ženo smo spremali v grob. Zakaj Terezina Jenkova je bila zopeč tako plenitvena po rodni in sreči, kakšna je ohranjena v slovenskih grozdovini kot nemanka in prva zgodovinska Slovenka. Bila je popolna sestra tistih kmetiških žen, ki je z gole dakovljenosti redila smrti Lopichava, sinova sovražnega longobardskega naroda. Okoli L 610 ga je sprejela in skrila v svoji hiši, mu dajala hrane in dala zvezke se na pot ter mu pokazala smer, v kateri se resi domov.

Prav tako je delala Terezina Jenkova. Hranila in oblačila je vojne ujetnike, beguince, izseljence, obupane bednike vseh starosti, najrazličnejših slojev in narodnosti. Tisoč, skrivaj in brez vsekirne častilevnosti. Niti hvalnečnosti ni iskalila, pač pa je često žela nevhalečnost, posmeh in celo psovke. Toda dnehalo ni, temveč je svojo dobrotnost le že stopnjevala. Kakor bejni sv. Martin se je včasih sama sleklia in sezula, razdelala svoje lastne oblike, svoje lastne čevje in še marsikaj...

Spoznam sem to osebno kot visokošolec na Dunaju leta 1895, ko je dosegla kot predsednica ženskega zborja z Glasbeno Matico pod vodstvom Z. Vencacija in Mat. Hudadi, da s slovensko pravko umetnost naprosi cesarsko prestolnico in državo pomoci za Ljubljano, ki jo je porušila strani potres. Torej zopeč je proučila za ne-srednje in bednje, saj je bila v glavnem odboru, ki je zbiral podpore. Njena je bila ideja, njena inicijativa za dunajske koncerte, a skromno je izvršitev popustila vplivnejšim veljakom. Sama je sodelovala tisoč in neopazno, skoraj skrivaj. V Ljubljani si je takrat izbrala najsiromašnješ; na Glinčaku je razdeljevala toplo hrano, ki jo je poslala dunajska »Volksküche«.

Velikanski umetniški uspehi naše Glasbene Matice, takrat prvič zaslovele po širokem svetu, pa ogromni moralni uspehi, ki se je realiziral v podprtih, ki so po koncertnih prihajale z najrazličnejšimi strani glavnemu odboru v Ljubljani, je bil sedi na domišljnosti Terezine Jenkove.

Da Glasbena Matica te njenje zasluge ni pozabila, smo siščali v nedeljo ob pogrebu: meščani zbor pod vodstvom ravatelja dr. Polica je zapel dvoje žalostnik.

Gospodčeva z Laverce je bila Terezina, hči slovenskega moža in bavarške Nemeke, dame, ki je tudi svojo Terezino vzgojila za damo, visoko civilizirano in visoko kultivirano ženo. Oče pa, sam odločen narodnjak, ji je vcepli narodno za-

vest. Levatik, Jurčič, Lovčec in še marsikaj slovenski pisatelji, in zavednih naših inteligentov je rad iztekel v Gospodu na izvrstno pijočo in jedajo. Včasih pa je prijezil na svojem vitem rjavcu tudi mladi, živahn zdravnik, dr. Ljudevit Jenko. Mož rjeve, dvedeseta brade je bil navdušen rusofil. V njegovem žepu so tice zmerom zdravje, že nekaj dni ali celo tednov stare številke ruskega »Novega Vremja«. V družbi literatov in časnikarjev je užival dobre Gospodčeve kleči in kuhiški, obenem pa se je šalil in čital ruski dnevnik. Včasih je glasno precital presenetljive ali razvajalne vest iz Slovenije, vest, ki mu je bila docela nova, saj ni čital redno nobenega slovenskega dnevnika, temveč le »Novog Vremja«. Seveda se mu je družba hrupno smejala, a dr. Jenko se je najbolj veselo smejal in znoponesen, da čita ruski slovenske novice.

Ali dr. Jenko se je pri Gospodčevi tudi toliko časa spogledoval z lepo, ognjevitvo, za vse nacionalno vedno navdušeno Terezino, da jo je zasmuhil in se z njo ozemil.

Dobil je idealno ženo in vztorno mater svojim otrokom, pa tudi odličnega, veleinteligenta v svojem zdravniškem poklicu. Bil je zdravnik za očesne bolezni, a včasih nataknjen in zadiran, da bi bil odignal pacientje, če bi ne imel svoje Terenzine. Oma se je znala pošaliti, pomiriti moža in pacienta ter klientelo ne le ohraniti, temveč celo pomnožiti.

Kmalu se je tudi Terezina naučila ruski govoriti in čitati, slovenska miselnost je izpolnjevala čim dalje bolj in prihajali so odlični Rusi in Rusinje v goste k Jenkovim v Ljubljano in na Bledu. L. 1900 sta Jenkova ustanovila »Russki kružek« v Mestnem domu nas je učil dr. Jenko in tam smo imeli tudi prvo rusko knjižnico.

Svojo prvo hčer Eleonoro je odvedla Terezina na rusko srbsko gimnazijo na Cetinju, potovala po crni gori in objavila svoj potopis v »Slov. Narod«. Vzljubila je Črnogorce in se sezranila z njihovimi duševnimi prvaki. S pesnikom Jovanom Sundecem sta ostala Jenkova v topičem prijateljstvu do njegove smrti. Sundec je prihajal k njima v goste, opeval Slovencijo in ji posvetil dva zvezka pesmitv. V »Srbskem glasu« je objavljal dolgo četrtico »svilovitoj in preplemenitoj gospojji Terezini dr. J. na njejini imendan 15. okt. 1896.« Pesmitje je ponatanil »Ljub. Zvon« v 12. štet istega leta.

Ker žene takrat v Avstriji še niso smejele študirati medicinje, je poslala Eleonaro na petrusko univerzo, kjer je kot prva Slovenka promovirala za zdravničko. Nato je dve leti prakticirala na Češkoslovenskem, tudi se je pridobila Terezina prijatelj, tudi med Čehoslovaki in je poslala v Prago svojo drugo hčer Ano. Tam je Ana, kemičarka, promovirala l. 1911 pri doktorja filozofije, studirala v Parizu pri slavnem Kurie fiziku in kemiju, se omožila v Pragi letos tam umrla.

Tudi njen starejši sin, pokojni dr. Ljudevit je bil zdravnik, a mlajši sin Milijan je postal inženjer montanist ter deluje kot ministarski svetnik. Vrsta vnukov in vnukinja plača za preblago babico...

L. 1912 je stari, vedno originalni in nekončno dobrodrušni dr. Ljudevit umrl, a ruski krožek je deloval dalje do vojne. Takoj po prevratu pa sta se ustavnila Ruska Matica in Ruski redki kriz ter imela na stanovanju predsednica gospo Terezira svojo streho, v gospodinji pa vztrajno voditeljico in pospeševaljico. Ruski inteligenți so imeli v Terezini najtoplejšo prijateljico, a ruski bedni begunci in izseljenici najboljšo dobrotnico. Kakor z Rusi in Črnogorci je vzdrževala osebne in pismene stike tudi z odličnimi čehi in Poljaki, saj je mnogo potovala po svetu, značila je bilna resnična Slovenska Široka dajevega obzirja in globokega poznanja. Njeno slovanstvo ni bilo lepo dejavnimirana fraza, temveč se je izražalo vedno v resnem delovanju in dejanskim dobrotnostim.

Da res, tudi gospa Terezina je bila samoščaja, originalna, na videz in včasih po govorici romantična, v resnicu pa prav realna in praktična, na prenove strani izredno koristna žena. V tem bi mogli marsikaj povedati naši pisatelji, umetniki, zlasti pa dijaki. Gospodčeva je bila res razumljivo pri vsakem angleškem mecenju.

Bila je globokomiselna in pošnito razpoložena Slovenka, ki ni trtila časa s plitkostmi in ničemernostmi. In silno je ljubila naravo in v cvetličah je nahajala prav posebno radost. Pred njenim krizom se je peljal voz, polem vencev in Aopkov, a njeni grob je zasut z grmočno cvetlico.

Vedeni pokoj njeni angelški duši!

Do svidanja, Terezina Mihajlova!

Fran Franjevič G.

od koder se je zdaj pa zdaj začul v tišino njihov glas.

Ko je prišla skupina osmih mož na ozko pečino med peto skalo in morjem, je zagledala človeško truplo, ležeče tako, kakor je bil povedal ribič.

Kmalu so bili prisilci pri neznancu, ki je bil najbrž zgrešil pot in trešil v prepad. Glavo si je bil razbil tako, da ga ni bilo mogoče spoznati po obrazu. Strahotna zmesa krvi, kosov mesa in prelomljenih kosti, to je bilo vse, kar je bilo ostalo. Roj prepodnenih muh se je dvignil in jel brečenče obletavati mrlja.

V hipu ko so prisilci obstopili truplo, je kriknil eden izmed delavcev prestrašeno: Saj to je vendarista obleka, ki jo je imel včeraj na sebi inženir Barker!

Bouvier se je bil sklonil nad truplo. Začudeno se je obrnil k Bensonu, rekoč:

— Zares, spominjam se, da je imel Barker včeraj na sebi to obleko. Slušajmo sem opazil to, toda kako naj bi bil prišel Barker sem?

Dva delavca sta hotela truplo privzigniti in obrniti, toda Benson tegu ni dovolil.

— Tu je vsaka pomoč zamaš in zato nam ne kaže dotikati se pokojnikovega trupla. Počakajmo rekoč, da pride policija.

Nastala je tišina tista mučna, čudna tišina, ki nastane vedno povsod, kadar stopi pred človeško domišljijo Sila, ki pretrese tudi najhrabrejša srca. Smrt je bila šla tot mimo, toda njeni koraki še

Viljem ali Viljemina?

Holinci žive v napetem pričakovanju rojstva prestolonaslednika ali prestolonaslednice. Oti vseh so obrnjene h gradu Soestdijk, kjer čaka princesa Juliana na porod. Najbolj seveda zanima Holandce in tudi ljudi drugod po svetu vprašanje, ali bo princ ali princesa. Ce bo princ, dobri ime Viljem, ce bo princesa, bo pa Viljemina. Mnoge hiše na Holandskem so že zdaj okrašene z velikimi, pomoči razsvetljanimi črkami »Vc. V grajski dvorani so že zdaj celi kupi daril za bodočega princa odnosno prinčesa. To so najrazličnejša darila siromašnih ljudi in velikih podjetij. Dan za dan prihajajo otroci in prinašajo rože, s katerimi je okrašena nova otroška soba v prvem nadstropju. Zanimivo darilo je prinesel neki kmet iz Brabantu, namreč živo Štokijo, ki se zdaj spreha po grajskem parku.

Tako po rojstvu bodočega prestolonaslednika ali prestolonaslednice izpregorovi pred mikrofonom holandska kraljica. Po zanesje bodo novorojenčka fotografirali haški fotografi. Prvi film pa hoče posmeti otrokom oče prince Bernharda, ki je straten filmski amater. V ta namen so že pripravili v gradu posebno sobo.

Novi vikont angleške krone

Ob novoletnem povišanju v plemiški stan je imenoval angleški kralj Jurij VI. znanega angleškega milijardera in mecenja Bill Morrisa, lorda Nuffielda za vikonta, s čimer ga je povsilil na »bratranca angleške krone«. To se je zgodilo zato, ker je daroval Bill Morris, zdaj lord Nuffield, v zadnjih letih 12.000.000 funtov šterlingov univerzitatem, znamenstvenim zavodom in krajem, kjer je največja brezposelnost angleškega delavstva. Novi kraljev bratranec je začel svojo kariero iz nič. V žepu je imel samo nekaj beličev. Kot mladenič se je prezivil s popravljanjem koles, pozneje je kolesa prodajal, leta 1903 je pa konstruiral prvi angleški avtomobil Morris. Ščasoma se je njegovo podjetje Širillo in pred svetovno vojno je bil Morris že bogataš, po nekaj letih pa stopil na celo angleške avtomobilске industrije.

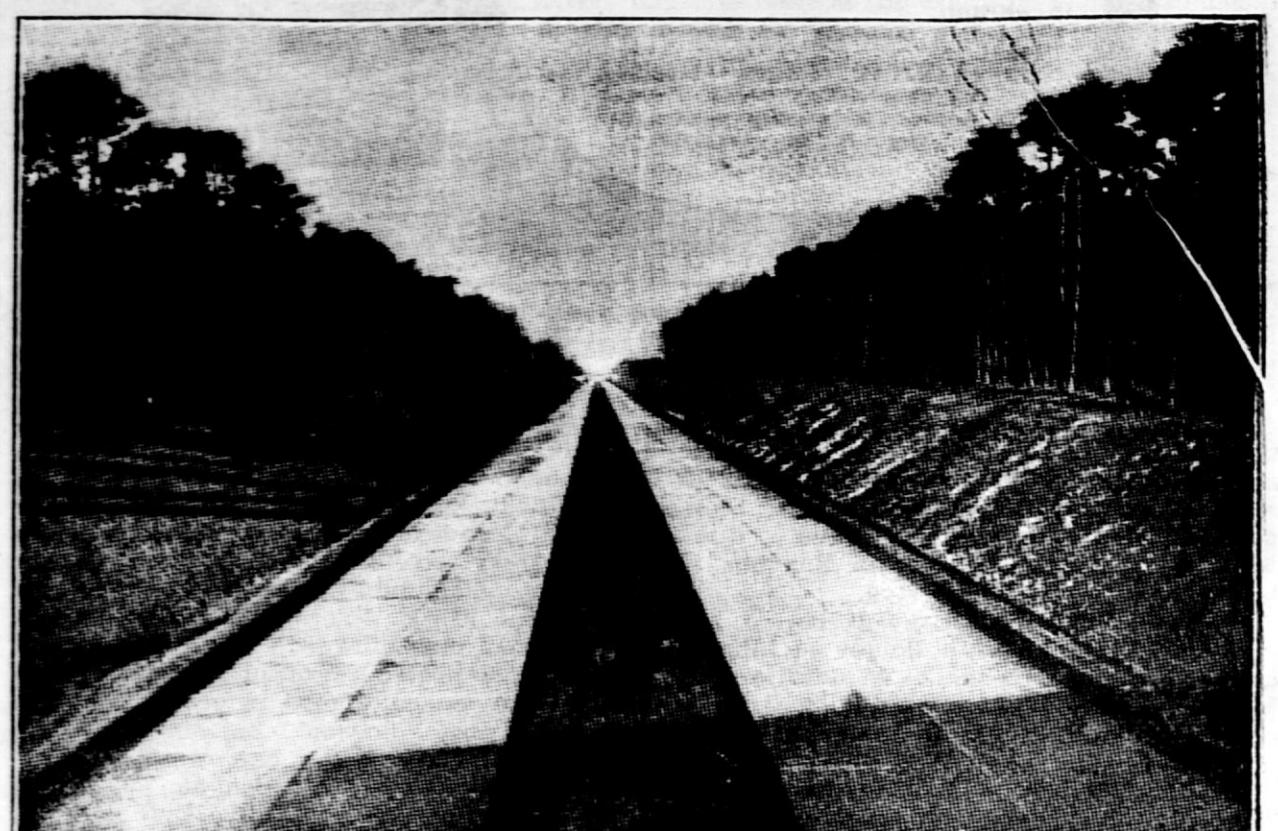

Med drugimi angleškimi bogataši in mestenci se odlikuje lord Nuffield po pravilnem nazirjanju o človekoljubu. Zavedajoč se dobro težki začetkov svoje kariere je ostal ne samo osebno skromen, temveč ve tudi, komu in kako je treba denar dajati. Prav pravi, da bogatemu človeku ni nobena umetnost dajati denar tistim, ki ga nimajo, pač je pa težko preskrbiti jemu ali sredstvu, ki jih potrebujejo za izpopolnitve svojega dela. Zato lord Nuffield tako darežljivo podpira znanstvenike, ki se hočejo uveljaviti s praktičnimi novimi izumi, dalje vse izumitelje in male industrije, ki trpe krizo in so pripravljeni graditi nove tovarne ter poganjati kolese industrije zlasti tam, kjer vlada velika brezposelnost. Lord Nuffield podpira vsakega poedinca in vsako podjetje, ki more zapošljiti nove delavce. Pri tem pa ne pozbavljajo delavce na dan več kakor 13 litrov vode. Drugi največji pijanc v kraljestvu drevje je brest, ki popije v hudi vročini do 66 litrov vode dnevno.

Marsikoga bo presenetilo, da iglasto drevje ni tako žejo kakor listnatno. Vrtnarjem je pa dobro znano, da je treba iglasto drevje na zimo dobro zaliti, za listnato drevje in grme pa jeseni ni treba tako skrbeti. Na zimo nameč listje odpade in listnato drevje potiva, dočim iglasto drevje z izpopolnitvijo svojega dela. Zato lord Nuffield je pa dobro drevje na zimo dobro zaliti, da ga naj bo še tako košata, ne porabi na dan več kakor 13 litrov vode. Še skromnejša je smreka, saj porabi komaj 9 litrov vode na dan.

Kakšna je avtomobilска cesta

Na pravo avtomobilsko cesto ne sme noben kolesar, kaj šele voznik ali pešec

Hitlerjeva cesta iz Frankfurt-a v Darmstadt

Pri nas si mnogi še niso na jasnu, kaj je prav za prav avtomobilsko cesto. Nasadno, več kot skromno cesto od St. Vida do Medvoda smo proglašili za avtomobilsko cesto in pred Medvodom smo prilagodili vzdolžavati avtomobilsko cesto. O program in graditvi pa odloča generalni inšpektor nemškega cestnega omrežja. Avtomobilsko cesto naj omogočijo čim hitrejšo in varnejšo vožnjo motornih vozil na velike daljave, v prvi vrsti seveda osebnih avtomobilov. Zato avtomobilsko cesto ne smejo imeti hudi klanci v ostrih ovinkov. Nasprotniki avtomobilskih cest pravijo, da se lukus v času, ko ni še v celoti zgrajeno omrežje navadnih cest in da se gospodarsko ne dajo izkoristiti.

Na Češkoslovaškem propagira zgraditev avtoceste iz Cheba do Jasne tovarni J. Baťa. Pri nas si pa potrebuje, da se vzdolžavati avtomobilski promet. Na tako cesto ne sme noben kolesar, kaj šele voznik ali pešec. Prva je začela graditi avtomobilsko cesto Italija in ona jih tudi največ ima. Razen Italije je začela graditi avtomobilsko cesto pod Nemčijo pod Hitlerjem. V obeh državah gre za gradnjo večjih odsekov avtomobilskih cest, iz katerih se najbolj razvije celo omrežje. V Nemčiji

Pijanci med drevesi

Da potrebujejo drevesa mnogo vode za svojo rast, je splošno znano. O tem, koliko vode porabi to ali ono drevo, so delali letos poskuse v Nemčiji. V vročih dneh so prilivali drevesom vodo, dokler